

Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kórodi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtti
9-11 óra között,
s Bolonya, Ester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután találhatók.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirté-
tésknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

140. szám.

Brassó, Csütörtök, december 2-án.

II. évfolyam 1886.

A hétfalusi erdők.

Lapunk múlt számában egy hétfalusi munkatársunk felemlítette a hétfalusi erdők ügyét s egyuttal holmi szállongó hírekről is tett említést.

Álláspontunk a hétfalusi erdők dolgában ismeretes. Már több ízben volt alkalmunk azt ismertetni. Azon czikk némileg ellenkezett irányában a miénkkel, de mindazonáltal helyet adtunk annak, nehogy az ellennézetek ignorálásának vádjá érjen minket.

Nem tehetjük azonban, hogy most, midőn a kérdés ily alakjában fölvetett, midőn a kolozsvári „Ellenzék” oly módon foglalkozott az ügygyel, mely a hétfalusi csángóknak bizony vajmi keveset használhat, mi is ne foglalkozzunk — bár röviden — vele.

Évek hosszú sora óta rágódik egy féreg úgy Brassó városa, mint Hétfalu testén, mely féreg megemészti mindkét fél legjobb erőit s nem engedi az egészséges fejlődést. E féreg az erdőper.

Nem egy hirlapi czikk feladata, tisztázni a jogi kérdést, eldönteni: ha vajjon urbéresek voltak-e a hétfalusiak, avagy nem? Nem is akarjuk ezt. De igenis akarjuk tisztázni a helyzetet annyiban, hogy ismételtén reámutassunk a fekélyre, mely évek óta a két testen rágódik, s reámutassunk a békés egyezség szükségére.

Tizenöt év óta húzódik már e kérdés illetékes helyen, várva a törvényhozói rendzést. Oly tanulmányt igényel, melynek ennyi időre van szüksége, míg csak távolról alkothat magának véleményét.

Ámde e tizenöt év alatt Hétfalu is, de Brassó városa is adósságokba vergődik, tönkre teszi magát, — míg maga az ügy csak függőben marad.

Évek óta tétetik kísérlet a két hadakozó fél békés egyeztetésére. Az egyik része a községeknek talált is annak idején modus vivendit az egyezségre. A többi azonban megmaradt eredeti álláspontja mellett. A kibékült községek helyzete könnyebb, a hadakozóké keserves.

Ily körülmények között mi sem természetesebb, mint hogy a békéltető egyezkedés fonala újból felvetett és pedig az eddig még meg nem kísérelt uton.

A kezdeményezést a kormány vette ke-

zébe s leküldte ide Bedő Albert országos fő-
erdőmestert.

Minő mérveket öltöttek az alkudozások, illetve tárgyalások, — még nem tudjuk. Két dolog azonban bizonyos. Egy: hogy Brassó városa sokat engedett régi feltételeiből s valóban látszik rajta, hogy szívből kívánja a végső megoldást. A másik: hogy Hétfalu egyes községei belátják, hogy elvégre mégis csak jobb az egyezség, mint az örökös perlekedés és elfogadják az ajánlott feltételeket, — míg egy másik része még habozik, vajjon elfogadják-e azokat.

Azokra vonatkozólag, kik a feltételeket elfogadták, nem lehet más megjegyzésünk, mint az, hogy nagyon is okosan cselekedtek akkor, midőn hozzájárultak egy reájuk nézve csak valamiképen is elfogadható békéhez s tudni fogják legalább jövőre, hogy mi az övék s mi nem.

A mi azokat illeti, kik még mindig vonakodnak hozzájárulni a békés egyezséghez, — valóban nem tudjuk, mi okon. Vajjon Brassó városa nem egyenlő mértékkel mért minden községnek? Azt hisszük, igen. És ha így van, vajjon az a feltétel, mely elfogadható az egyiknek, miért ne volna az a másiknak?

Vajjon nem gondolták-e meg e községek irányadó köréi, hogy az évtizedeken át tartó költségek még inkább növelik a községek bajait s költségeit és új meg új terheket rónak a különben is teljesen elszegényedett csángókra? . . .

Mi, kik igazi barátai vagyunk szegény csángó népünknek, valóban ajánlhatjuk: tegyenek félre holmi kicsinyes, személyes jelleget érdekeket s tekintsék egyedül mindnyájuk közös érdekeit, a melyek békét követelnek.

Azon pillanattól, melyben a hétfalusi községek s Brassó városa között helyre fog állani a béke, egy új korszak fog kezdődni a hétfalusi községekre nézve: a jobblét korszaka. — Miért lökik el maguktól az alkalmat, hogy ez idevarázsoltassék, mikor kínálkozik?! Ne építsenek maguknak légvárakat, melyek elérhetetlenek. Ne éljenek illúziókban s gondolják meg, hogy jobb ma egy veréb, mint holnap egy tuzok.

Távol tőlünk, hogy talán Brassó város érdekében szóljunk e kérdéshez. Azt hisszük,

e váddal eddigi álláspontunk után nem terhelhet minket senki. Előtünk épen ellenkezőleg a hétfalusi magyar községek s szegény csángó-magyarjaink érdeke. Ez pedig békét kíván.

Papok és tanítók, kiknek a népre befolyásuk van, érvényesítsék azok javára s győzdtessek meg községeiket arról, hogy nem akarja senki — s legkevésbé azon köztisztelttől egyén, kitől a tárgyalások kiindultak s kit a kolozsvári lap oly méltatlanul támad meg — romlásukat. Sőt ellenkezőleg. Ha csak valami volna a békefeltételekben, a mi az ő érdekeiket csak legtávolabbról is sérthetné: akkor bizonyára nem ajánlaná nekik azokat.

Mi szívből óhajtuk, hogy végre legyen teljes béke e tekintetben is. — Bár óhajunk nemsokára megvalósulna, hogy szent kar cson ünnepére Hétfalu is, Brassó is a béke olajágát kapná ajándékkul.

Külföld.

Merénylet a szerb király ellen. Belgrádból írják: Itt nyomára jöttek egy nagyobb mérvű összeesküvésnek, mely Milán király élete ellen volt tervezve és melynek szálai Antivariból, illetve Cetinjeből indultak ki. Ott két titkos szövetkezet áll fenn, melyek azt tervezték, hogy Milán királyt, ki Vranja vidékén vadászott, ott elfogják. Az itteni hatóság, mely ennek nyomára jött, azonnal értesítette Milán királyt, a ki ezért már szombaton visszajött Belgrádba, holott ide jövétele kedre volt tervezve. A vizsgálatot azonnal megindították; eredményét titokban tartják, de biztos forrásból tudom, hogy úgy Szerbiában, mint Dél-Magyarországban sokan tudnak az összeesküvésről.

A bolgár ügy. Gadban effendi erősen buzgólkodik a mingreliai herczeg trónjelöltsége érdekében. A kormány a hozzá intézett kérdésre azt felelte, hogy a fejedelmválasztás ügyében csak a nagy nemzetgyűlés illetékes. Arra a kérdésre, hogy mit tenne a kormány, ha a porta az orosz nagykövettel egyetértve, az interregnum idejére új regenseket nevezne ki, a kormány kategórikusan azt felelte, hogy a regensek kérdése tisztán belügy, a mibe egyik hatalom sem avatkozhatik.

Kaulbars tábornok távozása óta a bolgár kormány azon fáradozik, hogy az Oroszország és Bulgária közti diplomáciai viszonyt, a melyet Kaulbars oly rideg módon megszakított, ismét türhetővé tegye. E czélból azt tervezi a kormány, hogy az országban

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A szegénység átka.

— Regény. —

Írta: Brankovics György.

(Folytatás.)

XI.

A nő szíve: talány.

Nemcsak a gondviselésnek utjai, a nő szíve is kipuhatolhatatlan. A gyöngédség mellett ott hűsöl a gyilkos bosszu; a szenvedély árnyékában alszik a közhő. A szeretet egyenlően táplálkozik a gyűlölettel. Megátkoz és megbocsát. Üdvöt és kárhozatot lehel egyszerre. Életet ad és megfojt!

A női szív: az érzelmek tömkelege. Bármelyik uton indulsz is, rövid idő múlva akadályokra találsz, falba ütközöl s szerencséd, ha lassu léptekkel haladva, a homlokod be nem verted s idejekorán megfordultál más utra, hogy ismét . . . újabb akadályra bukkanj.

E szomorú tapasztalatra tőn szert Bolgár Kálmán nevelt fia: Sándor is. Mielőtt azonban kedélyvilágáról lerántanók a leplet, tekintsünk be egy pillanatra Ordasy báró ispánjához s nézzük meg, mit csinál a vörössipkások egykori főhadnagya.

Tizenhárom év múlt el azóta, a midőn utoljára láttuk, mikor hosszú távollét után ezen szavakkal lépett családja körébe: „Ha Isten is úgy akarja!”

Neje fogadását, melyet e szavakkal megpecsételt s magáévá tőn és a mely abból állott: hogy embert nevelnek az atyátlan, anyátlan s még sem árva Sándorból, — hűségesen beváltotta.

Sándor kitűnő nevelésben részesült, s ma, ügyvédi oklevéllel zsebében, bátran szárnyra bocsátható. Bolgár Kálmán, mint a jó szülő, még arról is gondoskodott, hogy a kezdet nehézségei ne szegjék meg az ifjú szárnyait, a „Ráró”-koreszmáros által reájok bízott tízezer forintból — szerencsés spekuláció folytán — annyit takarított meg, hogy Sándor rögtön megnyithatja az ügyvédi irodáját.

Bolgár Kálmán ugyanis, még ki sem heverte a hosszú fogság szenvedéseit, rögtön foglalkozást keresett. Z . . . grófhoz, régi pártfogójához folyamodott s ennek segítségével az Ordasy családdhoz jutott ispánnak.

A mérnököl — ispán?

Hjah, a száműzetésből, a fogságból hazatért hazafiának nem igen lehetett még akkor válogatni a hivalalokban. Cseh testvéreink lakmároztak a zöldasztalokról s ha élni akart, mindenhez kellett értenie. Szerencse, hogy értett is! Bolgár Kálmán csakhamar beleélte magát a gazdálkodásba s mérnöki ismereteinél fogva nagy hasznára vált az Ordasy birtoknak. Miklós báró nem is adta volna az ő mérnök-ispánját ezer hohenheimi okleveles gazdászért, s nem is any-

nyira tisztviselőjének, mint inkább barátjának tekintette őt. De Kálmán soha sem élt vissza a báró rokonszenvével; megmaradt mindig annak, a mi az első pillanatban volt: kötelességét hiven teljesítő, szorgalmas, mindenre ügyelő és meggondolva cselekvő embernek.

Ime most is ott számolgat az íróasztalánál, pedig már rég elénekelte a bakter a tizenegyet.

— Még most se pihepsz le, kedves öregem? — kérdi szeliden, a szobába lépve, egy nő, a kinek ősz fürtjei feltűnő ellentétet képeznek üde arcával.

— Én, csak én! — válaszolja, tollát letéve Kálmán, — de ön Bolgár Kálmánné asszonyom, mit csinál a késő éjszakában?

— Róza leányunkra gondoltam s nem jött álom a szememre.

— Igaz a! öt éve ma, hogy eltemettük! — sohajtja a férj, s gyorsan az előtte fekvő számadásokba temeti arcát, nehogy észrevegye a kigördülő könyccsepeket a feleség.

— Én Istenem, én jó Istenem, miért is vettéd őt el tőlünk! — sopánkodik Bolgárné.

— Nono, anyjukom, bele kell már egyszer nyugodni az Isten akaratába.

— Hát te miért nem tudsz belenyugodni? Azt hiszed, nem láttam azt a két könyccsepet? . . .

levő összes pártok egyesüljenek és alakítsanak regensséget és miniszteriumot. Ez eszme megvalósítása iránt igen melegen érdeklődnek a hatalmak képviselői, a kik most sűrűn érintkeznek a kormány tagjaival.

Román lapszemle.

A romániai országgyűlés november hó 27-én nyitott meg.

A trónbeszéd, melyet maga I. Károly király olvasott fel, mindenekfelett örömet fejezi ki a felett, hogy a szomszédban felmerült politikai események nem zavarták az ország nyugalma, hogy az ország nyugodt magatartása emelte Európa előtt Románia tekintélyét. Reményét fejezi ki, hogy a béke a nagyhatalmak egyetértése következtében nem fog megzavartatni.

A vámszerződésről szóról-szóra ezeket mondja: „Több kereskedelmi szerződésünk lejár a folyó évben. Reményem, hogy a megkezdett egyezkedéseknek jó eredménye fog lenni s hogy kormányom nemsokára előterjesztendi az új szerződéseket, melyek kielégítőleg fogják kereskedelmi viszonyainkat szabályozni.” Ezután előszámlálja azon mellék vasutakat, a melyek ez ideig elkészítették s aztán a melyeknek készítése tervbe van véve.

A vasutakat ma román mérnökök készítik igen előnyösen, kilométerenként 80 ezer frankon. A vasutak jövedelme 1879—1885-ig 4 millió frankról 8 s fél millióra emelkedett. Szól az országutakról és a vasuti közraktárak előnyeiről. A pénzügyi helyzetről azt mondja, hogy az világos és biztos.

„A pénzügyi nehézségek, melyeken át kell haladnunk, nem lettek volna annyira érezhetők, ha kikerülhetünk volna a kincstárnak az agion történt veszteségeit, hanem álltunk volna szemben bizonyos közgazdasági válsággal és politikai és közgazdasági fejlődésünk bizonyos elodázhatatlan kényszerhelyzetével. Az ország adóssága az 1882. évi anversio következtében 620 millióról 774 millióra emelkedett, de törlesztett ez alatt 46 millió; vasutakba fektetett 71 millió, középületekbe 21 millió; fegyverkezésre, védhelyekre 52 millió, a dohány-monopoliumra forgó tőkeképen 7 millió, földhitelintézetnek 6 millió. (A befektetés tehát 157 millió, a törlesztés 46, összesen 203 s így a tényleges adósság 571 millió frank.)

Ezután hangsúlyozza a kereskedelmi és több törvény reformjának szükségességét s ezek között a közoktatási reformot, melyre igen érezhető szükség van. —

A klérusról is megemlékezik, valamint az új érsek-metropolita választásáról, mely Kalinik metropolita halálával üresedésben van. A templomok helyreállítása is szönyegre kerülend.

Az árgyesi már restaurálva van s most a jászvásári szt.-háromság templom van a sor. A mely nemzet az ősi emlékeket s ezek között a hit és kegyelet emlékeit tiszteli, annak biztos és rendületlen jövője van. A hadseregéről legutoljára emlékezik meg. Az ország a hadseregért nagy áldozatokat hozott, de ez által a rend, fegyelem, kötelesség és hazafiság iskolájává is lett a hadsereg s egyuttal a súlyos időkben a haza becsületének, biztonságának és állásának fenntartója. Ez a trónbeszéd bő kivonatban.

Mialatt a mi nemzetiségi lapjaink a Tisza kormányával, delegációval sehog sem bírnak tisztába

jönni, ez alatt a bukaresti „Telegraful” így ír a magyar delegációról. „A magyar delegáció ezzel a nyilatkozatával (Bolgárországra vonatkozólag) bevégezte Európa békéje érdekében olyan dus eredményt kiadését.”

Hallank-e ilyent valaha a Tribunától, a Gazetától, a Kronstädter Zeitungtól? Már hogyan halljunk, hiszen ezeket nem Bukarestben, hanem Brassóban és Szebenben gyártják. Hiszen épen azért kellene hallani, mert nem Bukarestben, hanem Brassóban, N.-Szebenben gyártják, feleli a t. olvasó. Igaz, hogy józan észszel nem is lehet másképen következtetni. De ha nincs józan ész, ha a nemzetiségi tulzás az a bálvány, melytől a haza képét nem látják.

Még azt is ránk fogják, hogy a delegáció megvesztegette a bukaresti Telegrafult. Ej, hagyjunk békét nekik a kül- és vámügy nem nekik való. Bizonyossága ennek a „Gazeta” 258. sz. vezércikke, melyben most már arra kíváncsi, hogy mit fognak felelni gróf Andrassy beszédére az orosz lapok, mert nehezen hiszi, hogy megköszönne Oroszország és a csár az adott tanácsokat.

Hát ha pl. Kogalniceano Mihály beszélt volna ugy Bukarestben, mint gróf Andrassy Budapesten! Az egészen más; akkor lenne csak a Lensoron lakadalom. Így nem tetszik, azaz hogy a muszka lapok véleményének várása, hallása a födolog.

Nem érjük mi azt meg, hogy a „fejér hollón” kívül még egy másik magyar is megnyerje a „Gazeta” kedvét sem bel sem külügyben. Hát a Tribunát? Azt még bajosabban, mióta a kolozsvári lapok a director urat sarokba szorították!

Czenkalji.

András napja Szebenben.

— Levél a szerkesztőhöz. —

N.-Szeben, 1886. nov. 30.

Tekintetes szerkesztő ur!

Hogy rövid idő alatt is lehet általános köztiszteltet, továbbá nagyrabecslést és közszeretetet kivívni, azt csakugyan bebizonyította gr. Bethlen András főispán ur ő méltósága.

Ugyanis ma, András napja, ő méltóságának nevenapja lévén, felette nagy számban fordultak meg nála a minden rangú és osztályú tisztelgők.

Ott volt: a megyei és városi tiszt kar testületileg; továbbá az összes hivatalok, vallásfelekezetek, iskolák, egyetem, intézetek, stb. képviselői, nemkülönben számos előkelő magános, kereskedő és iparos polgár, kik üdvözölni siettek ő méltóságát névünnepe alkalmából.

Ő méltósága megnyerő, kedves modorával, a egyszívűesebben fogadott mindenkit és igen melegen megköszönte a névnap üdvözléseket, különösen pedig — mint azt nyilvánít is — örömmel vette minden oldalról a rokonszenves jóindulatot.

A nemzetiség különbség nélküli itteni polgárság nagyszámu küldöttségét Zagoni Gábor kir. közjegyző vezette, kinek üdvözlő beszédét és az arra ő méltósága által adott választat következőkben adom:

Zagoni Gábor ur beszéde következő:

„Méltóságos ur!

Legyen szabad nekünk helybeli polgároknak, függetlenségünk nemes tudatának őszinte hajlamát követve, nevenapján méltóságodat megjelenésünk által

megtisztelni s midőn ezt cselekedjük, nem a gyakran jelentkezni szokott őszintelen érzelmeknek demonstratio gratulatioja nyilvánul, hanem igen is az erények koronája, tudniillik a szív forrásából jövő őszinte óhaj, midőn kívánjuk, hogy az egek ura méltóságodat a haza, nemzet, családja és mindnyájunk javára ép test és lélekben a kor legszélsőbb határáig tartsa meg! —

Szabadjon azonban ez alkalommal azon szerény kérésünket is tolmácsolhatni, hogy kegyeskedjék bennünket és képességünket megismerve, ipar és kereskedelmünket szokott és ismert pártfogásában részesítve, azt a haza és mindnyájunk javára támogatni, hogy változhatlan legyen ezen őszinte óhajunk: főispánunk ő méltósága éljen!

Az elhangzott lelkes eljenzés után ő méltósága következőleg válaszolt:

A polgárságnak melegebb és őszintébb pártolója alig lehet, mint ő és daczára a mostoha körülményeknek egyetértés és összetartás mellett ezek leküzdhetők.

Megköszönve a szíves megemlékezést, kitörő eljenzések közt magát a polgárság nyilvánított őszinte hajlamába ajánlotta.

A délelőtti órákban megkezdett névünnepi tisztelés d. u. 1 és 2 óra közt ért véget

Egyletek.

Rongyos egylet.

A „Brassói szegény magyar iskolás gyermekeket — felekezeti különbség nélkül — segélyző egylet” eszméje a gyakorlatban is hova tovább mindinkább terjedvén városunk magyarsága között, tájékozás s az ügy érdekében közöljük a megerősített alapszabályok következő §-ait:

2. §. „Az egylet legfőbb czélja, hogy a brassói magyar szegény sorsu tanköteles gyermekeket — iskolába járhatásuk elősegítésére — a legszükségesebb ruhaneműekkel lássa el.”

4. §. „Az egylet tagja lehet Brassó város minden tisztességes, vagyonilag független lakosa, a ki önkéntes beiratkozásával kijelenti, hogy maga és családja lomtárba szánt apróságaiából a tetszése szerint kiválasztandókat — kabát, mellény, nadrág, csizma, cipő, sapka, kalap, viganó, ing stb. stb., az egyletnek rendelkezésére bocsátja, ha az egylet elviteli azokat.

Közöljük azok névjegyzékét is, kik már az alakuláskor beiratkoztak tagokul s ezzel azt is kijelentették, hogy adományaikkal a szegények és árvák ügyét előmozdítják. Ilyenek:

Adler Lipót, Bartha István, Borosnyai Póli, Borosnyai Katinka, Barabás Sándor, Baráczy Sándor, Biró Sándor, Bournáz Ernő, Bartalis Serafin, Biró Gyula, Czinege István, Czinner Janka, Dániel György, Fischer Sámuel, Förder Sándorné, Göllner Károly, Gyertyánffy Katinka, Harmath Lajos, Hegyessy Albert, Jánó Lajos, Józsa Mihály, Jakab Géza, Kádbebó Ferencz, Killyéni Endre, Koós Ferencz, Lázár Gerő, László testvérek, Löbel Katschi, Lemhényi Zsigmond, Mátyás Károly, Márk Sámuel, Mátyás József, Mihály Dezső, Málly Nándor, Madarassy Józsefné, Mayer József, Moór Gyula, Molnár János, Nagy Gyula, Nagy Ferencz, Nagy István, Otrobán Nándor, Orbán Ferencz, Papp István és fia, Papp Ferencz, Raidl Sándor, Simay testvérek, Stark Vilmos, Schmid Mariska

A mi egyleteink.

Gondolatok Asrából.

(Humoreszk.)

Évek óta kényelmetlenül érzem magam! Soká gondolkodtam a fölött, hogy hát tulajdonképen mi bajom is lehet nekem, és soha sem tudtam reá jönni, pedig sok mindenre reá jöttem és mentem már.

Most végre tiszta tudatában vagyok annak, hogy mi bajom volt, mi hiányzott nekem, s minek voltam én a betegje, a rongyos egyletet nélkülöztem.

Végre tehát ily rongyos egylet is alakult nálunk, és most már nemcsak mi vagyunk rongyosok, de az egész egylet is az.

Be is állottam én is azonnal, végképen és egészen, teljes rongyos voltommal, és mióta ezen rongyos egylet tagja vagyok, mintha kicseréltek volna, egészen más ember lettem, még a gondolkodásom is megváltozott és mint egyleti rongyos tagnak még a többi egyletekről is más nézeteim vannak, a mint voltak eddig.

Mert hát különös dolog is az az egyleti tagság és egyleti élet.

Ma már alig van ember, ki valamely egyletnek tagja ne volna, de aligha van valaki, ki arra gondolt volna, hogy a külömbnél külömb egyletek minő gondolatokat kelthetnek néha a tagokban.

Én például egy csomó egyletnek vagyok tagja,

és alig képzelheti valaki, hogy ezen különféle egylet mennyi mindenféle gondolatra készíti az embert.

Igaz, — hogy a magyar és osztrák veres kereszt-egyletekről ne is szóljak, mert ezek mindnyájunk kettős keresztje, melyet hordoznunk kell — tagja vagyok itt Brassóban egy csomó kaszinónak, melyek mindenike egyformán nyújt egyforma dolgokat; a tarokkot és ferblit egyformán játszá, még a „vizit” is egy nyelven kéri és adják, pedig a társalgási nyelv mindenikben más, és ezen kaszinók évek óta ingerlik bennem a kérdést, hogy hát mért nem egyesülnek ezek egy nemzetközi egyletté? hisz ha ezt tennék jobb helyiséget és más egyebekben is többet és jobbat nyújthatnának és nekünk is kevesebbe kerülhetnének, és különös, hogy ezen kérdésre még senkitől okos és kielégítő feleletet nem kaptam, egyetlen egy embert kivéve, ki tagja lévén az összes egyletnek, azt felelte: „de hát uram, ha egyesülnek a kaszinók, én nem játszhatom itt ebéd előtt kalabriást, ott ebéd után whistet, a harmadikban este ferblit és a negyedikben éjjel makaót?” és ime ezen ember is felelet helyett egy kérdéssel tromfolt le.

Tagja vagyok, — mert a sok kártyából idővel énekes koldus lesz, — az itteni ének, illetve dal-egyletnek, is lévén itt három ily dalegylet, háromszorosan is annyit élvezek, hogy sokszor hálálkodva köszönöm meg az egylet urának, hogy városunkban

a három dalegylet példájára nem három tűzoltó egylet is alakult, mert ha három ily egylet volna, én bizonyára ily magyar, a szász és román tűzet oltó egyletek mindenikének tagja volnék.

És mert épen a tűzről van szó, jut eszembe, hogy én a színházépítő egyletnek is tagja vagyok, és ezen egylet azért jut eszembe, ha tűzről van szó, mert valahányszor a jelenlegi színházban vagyok, mindig attól félek, hogy itt valamikor előadás alatt tűz üt ki, melyet három tűzoltó egylet sem tud majd eloltani; és valahányszor ezen lehető tüzre gondolok, eszembe jut a színházépítő egylet is, mely még mindig nem építi azt a színházat, és a melyről nem is tudom, hogy mi jusson nevezi magát színház építő egyletnek, mikor az építésnek hire nyoma sincsen!

Fel is tettem magamban, hogy közelebből indítványozni fogom, hogy az egylet, mig az építéshez hozzá nem fog, színháznemépítő egyletnek nevezze magát!

Ezen czim az egyletnek csak becsületére válnék, mert igazságérzetéről tanuskodnék, mi egyik egyletnek sem árt, és a tagok ha eddig fizettek az építésre öntudatlanul, ezután fizessenek a nem építésre öntudatosan és ez nekiük és az ügynek sem ártana.

(Vége következik.)

Spaller József, Schuller János, Száva Gerő, Szent Bálint, Szekula László, Szerényi József, Szász Károly, Tutsek Károly, Verzár Lukács, Verzár István, Vizi József, Verzár Antal, Verzár Mór, Vargyas Ferencz, Verzár László, Végh Mátyás, Vasady József, Weisz Ignác, Zajzon János.

Ha csak ezen hetven tag s ha csak egy-egy darab ruhával járulna az ügysző, a karácsonyi hideg sok szegénynek tétetné ellűrhető. Tegyük meg kérem uraim! és hölgyeim! azt adjuk nekik, a mi nekünk már nem kell. Tisztelettel:

Józsa Mihály
tanító, mint gazda.

Egy kis segítség csángóinknak.

Hétfalu, 1886. nov. 24.

Az is baj, ha nem szaporodik a nép, például a szász községekben, hol egy atyának csak annyi gyermeke van, a hány háza, rendszerint egy vagy kettő, pedig lehetne 5—10 is, mert 20—30—40 ezer forint évi községi jövedelem mellett csak háza fenntartására van gondja, egyéb semmi sem terheli vállát.

Gyermekei ingyen járnak iskolába, ingyen hallgatja papja és kispapjai predikációját, ingyen dolgozik neki a községi jegyző, egy szóval még a halál is ingyen viszi el menyországba.

Jaj, de nem így Hétfaluban! Mernék fogadni, hogy az egész hét községnek nincs annyi közjöveldeme, mint Prázmár egyik utcájának s mégis annyi a csángó és román gyermek, hogy ugyan vigyázzon a kocsis, hogy lovai le ne tapodjanak lépten-nyomon egyet-egyet a haza oszlopaivá növekedők közül.

Mezeje szűk, mert míg a haza széleit védtek ősei, szomszédai elfoglalták a térséget s nem terem annyi gabonája, hogy újtól ujig elég legyen.

Mi lenne Hétfaluból, ha nem volna oláhországi törökbüzzája!

Igaza volt 1854-ben annak a magyarországi Schwarzenberg-katonának, mikor így vett bucsut Hétfalutól: „isten hozzád puliszkavilág s emlékül magával vitte a csángók puliszkakését — a czérnát.

Tehát a népszaporodás is baj volna? Nem, csak legyen mindenkinek annyi kenyere, annyi vagyona, hogy ne kelljen könyhullatással kelni és feküdni. Jól tudom, kárhoztatással találkozom, ha nyíltan kimondom, hogy nagy áldás Hétfalura nézve Oláhország közelsége, hol a csángó köműves, ács, napszámos, szolgáló szorgalma, ügyessége és megbízhatósága által sok szép pénzt gyűjt össze, hogy itthon a tenger kiadást fedezhesse és egy-egy darab szántót és kaszálót, vagy vonó marhát szerezhesen. Nem tagadom, hogy sok csángóleány ott marad örökre részint eloláhosodva, részint elpusztulva, nem is említve azt, hogy némelyek szerelemgyermeket is hoznak haza magukkal.

Hasztalan minden kárhoztatás! Kenyér és kenyér, — itt a jelszó! Ott keresi mindenki, a hol van.

Avagy megakadályozhatják-e a csángó leányokat a havasok tetején keresztül szökéstől Romániába a szoros rendeletek? Annyi a hétfalusi csángó jelenleg Bukarestben, hogy szép magyar községet képezhetnének.

Szomorú állapot ez és még kétségbeesőbb lesz a magyar nemzetre nézve, ha a magyar kormány nem nyújt segítséget.

Vágja ketté a gordiusi csomót, de úgy, hogy „Muszkaország ne foglalja el Bulgáriát!

Addig is keressünk a földabrosszon Románián kívül egy kisebb tájt a jövő menő és egészen kiköltözködő hétfalusi magyar családok számára.

Furcsa szó ez: keressünk! Hadd mentsenek ki mások minket mint a király mesés restjeit! Furcsán hangzik, de így történik.

A kolozsmonostori m. kir. gazdasági tanintézethez 5—15 család cselédekül felvétetnek. Évi fizetésük

- 1) béreseknél 100 frt készpénz,
6 hectoliter rozs,
6 „ tengeri
120 liter tiszta buza,
30 liter főzelék,
2 szekér fa,
egy kisebb házi-kert.

- 2) legényeknek 60 frt készpénz,
480 liter rozs,
480 liter tengeri,
60 liter buza,
7 frt földváltás.

A család többi tagjai 50—70 kr napszámot kapnak.

3) A gazdasági tanintézet felvétetnek továbbá 14—16 éves fiúk kerti munkásokul 70 kr — 1 frt 10 kr napszám mellett, kik a gazdaság többi ágaiból úgy gyakorlatilag, valamint elméletileg is oktatásban részesülnek és lakást kapnak.

Ezeknek fel- és leutazások államköltségen történik.

4) A kolozsvári építészeti tanintézet felvétetnek oly egyének, kik az építkezés terén működtek, kik működésüket igazolni is tudják. 6 héttől legfeljebb 3 hó alatt rendes napszám mellett oklevelet is nyernek; napszám 1 frt 50 krtól 3 frtig.

5) Ugyan ide felvétetnek oly 14—16, esetleg 18 éves fiúk, kik már az építkezéseknél mint napszámosok működtek napi 70 krtól 1 frt 10 krig kapnak s kik magukat építéseknek óhajtják kiképeztetni.

E vigasztaló fölszólításról már értesülve vannak a hétfalusi papok, kik igen jól tudják, hogy nem csak igével él az ember, hanem kenyérrel is. Találkozott is egy derék csángó házias ember, ki készen nyilatkozott felmenni Kolozsvárra, hogy körültekintsen s aztán mint Noe galambja visszatérjen s többeket maga mellé vive, új ösvényt nyisson a becsületes munkakeresőknek.

Hun.

Szebenmegye rovata.

— Magyar egyházi ünnep N.-Szebenben. —

Nagy-Szeben, 1886. nov. 29.

A nagy-szebeni ev. ref. egyházközség templomának 100 éves fennállását ünnepelte f. hó 28-án, N.-Szeben magyarsága. A lélekemelő ünnepély lefolyása következő volt:

Délelőtt 10 órakor vette kezdetét az ünnepély a ref. anyaszentegyházban — kiváló zenekísérettel melletti dicsérett énekléssel; azután Nagy József lelkész tartott igen szép alkalmasszerű beszédet, s alig, hogy ezt bevégezte, felolvasta az itteni ref. egyház 100 éves fennállásának történetét; kiemelve abban különösen az erdélyi arisztokráciának évtizedek előtti azon hálas elismerésre méltó nagy érdemeit, melyeknek a n.-szebeni ref. egyház alapítását és jelenlegi szép virágzását köszönheti.

Ezen ünnepélyes aktus befejezése után az ajtatos hivek közül igen számosan járultak az ur asztalához is.

Az egyházi ünnepélyt jelenlétükkel nagyban emelték a megyei és városi tisztviselők, valamint az itteni államhivatalok, továbbá a tanárok és tanítók karainak képviselői, s végre az ünnepélyre szintén meghívott jábortörzskar a honvédtisztekkel együtt.

Este ezen ref. egyházközség 100 éves fennállása emlékére hangverseny és virág-bazárral egybekötött esti táncmulatság rendeztetett, melynek nagyszerűen és igen kedélyesen történt lefolyását röviden következőleg jelzem:

Először is a hat darabból álló műsort a közreműködők a szó szoros értelmében kitünően adták elő, miért is az illetők folytonos és szünni nem akaró tapsokat arattak.

Arattak továbbá és pedig igen jó aratást végeztek a ref. egyház érdekében a gyönyörű és kedves virágárusnők, a kik ezen estélyen szépen gyarapították az egyház pénztárát.

Kiemelendők legitt gróf Bethlen Andras főispán ur ő méltóságának, a minden egyes virágárusnőnél tett és gazdagon megfizetett vásárlásai. A vásárlás alatt pedig a zsufozásig megtelt tánc- és étkezési termekben nagyban folyt a mulatság és eltartott a késő éjféli utáni órákig.

Az összes bevétel megközelíti az 500 frtot.

r. l.

Helyi és vidéki hírek.

Hangverseny. A helybeli róm. kath. jótékony-sági egyesület szombati hangversenye — mint értesülünk — igen fényesnek ígérkezik. Városunk intelligenciája nagyban készül ezen, évenként kitünően sikerülő estélyre. A jegyek már nagyban elfogytak.

Gyűlés. Az „E. M. K. E.” brassómezei főkegyetnek választmánya, f. évi december hó 3-án, pénteken, d. u. 2 órakor a magyar kaszinó helyiségében ülést tart, melyre a választmány t. tagjait ez uton is meghívja — az elnökség. Tárgy: A pénztári szabályzat megállapítása. — Óvodaügyi szerződés megkötése. — Tatrangi szövetség ügye. — Folyó-ügyek.

Nagy hangverseny. December 17-én, Weber Károly, a zenei romanticismus megteremtőjének születése 100 éves évfordulójának megünneplésére, a philharmoniai társaság, a szász dalegyet s több működő közreműködésével egy nagyszabású, érdekes hangversenyt rendez a következő műsorról: 1) Nyitány: „Beherrscher der Geister”, 2) Clarinett-hangverseny Es-durban, zenekar kísérettel, 3) Zongorahangverseny F-mollban, szintén zongora kísérettel, 4) „Kampf und Sieg”. nagy Cantata zenekarra s énekkarra. — Az összes számok Wéberről vannak.

Német színház. Kedden Müller ur jutalomjátékául Dellinger „Don Cesar” című operetteje másodszor adatott elő. A darabról, annak első előadásakor, kimerítőbben írtunk; most sem mondhatunk semmi újat vagy jót, mit már akkor nem jeleztünk volna. Szépen énekeltek Koleit s Lauchert k. a.-ok, Müller

urat, — ki megjelenésekor két koszorút kapott — indispozíciója akadályozta, hangjának teljes kifejtésében. Közönség szép számban volt jelen. Ma Goethe „Egmont”-ja, Deutschingerrel a czimszerepben, s Ernával mint Clärchen kerül előadásra.

Rendőségünk többszöri felszólalásunk dacára bámulatos érzéketlenséget tanusít az estélyi csendezavarások iránt. Végig sétáltunk az este 9 órakor a Nagy-utcán, de rendőrnök híré-nyomatát sem találtuk, pedig a két iskola között éppen ez időben legalább is négy-öt párt kellene állandólag kiállítani, ha azt akar-nák, hogy a polgárság nyugalma s a jövő iparos nemzedék erkölése megóvassék.

A „Gazeta” azzal kérkedik, hogy a vámháboru alatt egy román sem vándorolt hozzánk Romániából. Természetes, hogy nem, mert a Duna könnyebb volt Bulgáriába vándorolni. Tőlünk legtöbben vándoroltak ki a sorozás elől a románok közül.

Épen mint most egy éve. Most egy éve is azzal kért a brassói román iparos tanulók számára segélyt tisz. Baiulescu elnök ur a brassói román közönségtől, hogy miután a kormány a román iparos tanoncz iskolát bezáratta, az egyesület kénytelen szerény jövedelmének nagyobb részét idegen ipariskolákba tandíjkép befizetni. Hát ez nem igaz és lelkésznek nyilvánosan nem igazat hirdetni, erkölcsi hiba. A román iparos tanonczok nagyobb számmal a városi, kisebb számmal pedig az állami iparos tanoncziskolába járnak s a szegény tanulót a tandíjfizetés alól mind a két iskolában felmentik. Felkérjük tisz. Baiulescu Bartholomeu urat itt a nyilvánosság előtt, hogy hamis érvekkel ne ámtsa a román közönséget. Az a román egyesület egyáltalán nem köteles senkiért tandíjt fizetni. Ezt a mester fizeti, ki, ha szegény, a tandíj-fizetés kötelezettsége alól felmentetik. A tisz. ur ezt nagyon jól tudja, mert az ipartörvényt a „Meseriás román” című lapban, tehát saját lapjában ép most közli. Senkihez, de lelkészhez legkevésbé illik a nyilvánosság előtt olyant hirdetni, a mi nem igaz.

Bazár Kolozsváron. F. hó 5-én Kolozsváron jótékony karácsonyi bazár kezdődik hazai iparcikkekből. Nagyon ajánlatos volna, ha Brassóból is sokan vennének részt ezen. E tárgyban bővebb felvilágosítást ad naponként d. e. 9—11 óra között a „Kereskedelmi és iparegyesület” titkársága. Hivatalos helyiség színház utca, Kórodi-féle ház, II. lépcső, I. em.

Szlavics védekezik a kolozsvári lapok rohama ellen úgy, a hogy bírja. A veleje, ha van, az, hogy ő nem fél senkitől. Szép dolog az a curázs.

A hunyadmegyei törvényhatósági képviselők választása nem a román nationalisták kedvére ütött ki. Van ezért drága dolga Mara főszolgabírónak a „Tribuná”-ba.

Ingatlanok bírói árverése. Hosszúfalu községében 1886. évi december hó 9-én délelőtt 9 órakor Jinga Radu ingatlanai 237 frt kikülfizetési ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést a hosszúfalusi kir. járásbíró fogatosítja. — Zajzon községében 1886. december 9-én d. e. 9 órakor Tóth Mihályné ingatlanai 116 frt kikülfizetési ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést a hosszúfalusi kir. járásbíró fogatosítja.

A szerkesztő postája.

S—y. Jövőre jön.

A segeshvári ref. egyház és áll. iskola eddigi nyilvános számadása, tér szűke miatt jövőre jó, valamint más kéziratok is, a melyek lapunk mai számából tér szűke miatt kiszorultak.

A brassói ált. nyugdíjintézet

szavazójogosult tagjai ezennel tisztelettel meghívtnak

a Brassóban, 1886. évi december 6-án, esetleg 7-én, mindenkor d. u. 3 órakor, a városi tanácssteremben tartandó

k ö z g y ű l é s r e .

Tárgysorozat:

1. Az 1885. évi zárszámadás és évi jelentés és a felügyelő bizottság jelentése.
2. Egy kisorsolt választmányi tag helyébe — ki azonban újból megválasztható — az 1887. évtől bezárólag 1890 ig szóló időre egy választmányi tag választása.
3. A választmányi tagok s felügyelő bizottság 1886—1890-ig (bezárólag) szóló jutalmazása feletti határozathozatal.
4. Határozat a bezárólag 1885-ig beléptettek nyugdíjvédelme eddigi módszerének további fenntartása tárgyában.
5. Az építési vállalkozók vegyes leszámolásának jóváhagyása s határozathozatal a letett biztosítékok kiszolgáltatása tárgyában.
6. Néhány építési vállalkozó kérvénye utólagos javításért.
7. Az igazgatóság építési számadása; az építési bizottság zárszámadása az intézeti házat illetőleg és a kiküldött harmas bizottság véleménye ezek felett.

Brassó, 1886. november 17-én.

(594) 1—2

Az elnökség.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Szám 13518. — 1886.

Hirdetmény.

Brassó város majorsági pénztárának 1885. évi számadása az összes hozzátartozó felszerelvényekkel, továbbá a hiányolás és kiderítésekkel, valamint a Brassó város közönsége vagyonának leltározásával, az 1886. évi XXII. t.-czikk 142. §-a értelmében a városi számvevőség irodájában (alsó nagy-utcai 519^a házszám alatt) 15 nap alatti közbetekintésre fel van fektetve.

Mi is azon hozzáadással tétetik közzé, miszerint szabadságában áll minden adózó félnek, az az elleni esetleges észrevételeit folyó évi december hó 13-áig az alulírt városi tanácsnál benyújtani.

Brassó, 1886. november hó 27.
(595) 2—3 **A városi tanács.**

Sz. 2099.—1886. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Schüssberger Gewerbe Spar- und Vorschuss-Verein” végrehajtónak nagysink 287. hsz. Konnerth Mihály végrehajtást szenvedő elleni 350 frt tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagysink kir. járásbírósa területén levő és a N.-Sink községben és határán fekvő a nagysink 42. számú tljkvben A+1—41 és 43—67. rsz. alatt felvett ingatlanokra az árverést 1612 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi december 6-án délelőtti 10 órakor ezen telekvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezui szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Segesvárt, 1886. sept. 11.
A kir. járásbírósa mint tlkvi. hatóság.
Máthé,
kir. albiró.
(469) 1—1

Szám. 368.—1886, végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kir. bir. végrehajtó ezennel közhírré te-szi: miszerint a maros-vásárhelyi kir. törvényszék 1886. évi 8398. számú végrehajtást elrendelő és az erzsébetvárosi kir. járásbírósnak 1886. évi 1924. számú kiküldő végzése folytán a maros-vásárhelyi takarékpénztár végrehajtató részére balavásári Vass Béla és neje, ugy Zöld István végresajtást szenvedők ellen 390 frt o. é. töke s járuléka iránt kielégítés képen bíróilag lefoglalt 367 frtra becsült ingóságokra az erzsébetvárosi kir. járásbírósuak 1886. évi 2027. számú végzésével 390 frt töke, ennek 1885. évi december hó 4-ik napjától járó 6% kamatai, 3 frt 10 kr ovási, 1/3% váltódj s eddig összesen 53 frt 30 krban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetett.

Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében m.-vásárhelyi Benkő József végrehajtató képviselő szóbeli jelentkezésre a 2027. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók s felülfoglaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t.-czikk 103. §-ára, az árverésnek Balavásár községében végrehajtást szenvedők lakásáa leendő megfartására határnapul 1886. évi december hó 6-ik napjának délelőtti 10 órája kitzizetik, a mikor a bíróilag lefoglalt széna, sarju, és szalmatakarmanysok, továbbá sertések, kukoezi szekerek és házi butorok valamint egy pár 5—5 éves fehér igás ökröböl álló ingóságok a legtöbbet ígérőnek, az idézett t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is fognak eladatni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok

vételarából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéséhez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybelentéseiket a felhozott törvcz. 111. és 112. §-ai értelmében az árverés kezdetéig alólírt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.
Erzsébetváros, 1886. nov. 9 én.

Szentpéteri János,
kir. bir. végrehajtó.
(557) 1—1

Sz. 1040.—1886. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagysink kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Gross-Schenker Spar- und Vorschuss-Verein” végrehajtónak nagysink 287. hsz. Konnerth Mihály végrehajtást szenvedő elleni 350 frt tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagysink kir. járásbírósa területén levő és a N.-Sink községben és határán fekvő a nagysink 42. számú tljkvben A+1—41 és 43—67. rsz. alatt felvett ingatlanokra az árverést 1612 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. december 6-án d. e. 9 órakor a N.-Sink község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis összesen 161 frt 20 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1886. augusztus 7.
A kir. járásbírósa m. telekvi hatóság.

Szám 1973.—1886. tlkvi.

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Fronius Mihály n.-szebeni lakos végrehajtónak ifj. Fornius Márton márdosi lakos végrehajtást szenvedett ellen 134 frt töke, ennek 1880. évi január hó 1-étől járó 6% kamata, 21 frt 55 kr eddigi és 12 frt 80 kr ezen kérvényért megállapított költségek behajtása iránti végrehajtása ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Márdos községi 160. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—88 számalatt ingatlanokból fele részben ifj. Fronius Márton illető 582 frtra becsült jutalékára az árverés elrendeltetik és annak megtartására határidőül f. 1886. évi december hó 7-én délelőtti 9 órája Márdoson a község házához kitzizetik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonnyitván alapján minden tlkvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók végrehajtató kivételével tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez bánatpénzül letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. június 26-án.
A kir. járásbírósa m. telekvi hatóság.

Szám 5769.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által közhírré tétetik, hogy Szász-Keresztur községének korcsomároltatási joga folyó évi december hó 7-ik napján délelőtti 9 órakor Sz.-Keresztur községében a község házánál 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár 1000 frt.
Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzül az árverező biztos kezéhez letenni. Zárt ajánlatok a nyilvános árverés megkezdése előtt szintén elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek ugy Sz.-Keresztur község előljárásiágánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belül bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. november 13-án.
A keresdi járás főszolgabírója
Fodor.
(598) 1—3

Szám 747.—51886.

Árverezési hirdetmény.

Szász-Sáros nagyközség tulajdonát képező korcsma joga folyó évi december hó 6-án a községi irodában három egymásután következő évre, vagyis 1887. évi január hó 1-étől 1889. évi december hó 31-éig terjedő időre nyilvános árverezésem a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adadni. Zárt ajánlatok az árverezés megkezdése előtt elfogadtatnak.

Kikiáltási ár:
1) a nagy korcsomának 1000 frt,
2) a mezei korcsomának 400 „
Az árverezni óhajtok kötelesek a kikiáltási ár 10%-át előlegesen alólírott kezéhez letenni.

A feltételek alólírotnál, valamint a községnél bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október 30-án.
Bolya-berethalmi járás főszolgabírója
Lendvay.
(527) 3—3

Szám 5661.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által közhírré tétetik, hogy Prod községének korcsomároltatási és malom-joga folyó évi december hó 11-ik napján délelőtti 9 órakor Prod községében a község házánál 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december 31-éig a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár:
1) a korcsmajogra . . . 200 frt.
2) a malomjogra . . . 80 „

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzül az árverező biztos kezéhez letenni. — Zárt ajánlatok a nyilvános árverezés megkezdése előtt szintén elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek ugy Prod község előljárásiágánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belül bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. november 13-án.
A keresdi járás főszolgabírója
Fodor.
(570) 1—3

Szám 5769.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által közhírré tétetik, hogy Miklóstelke községének italmérési és malom-joga folyó évi december hó 6-ik napján délelőtti 9 órakor Miklóstelke községében a község házánál 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár:
1) az italmérési jogra . . . 150 frt,
2) a malomjogra . . . 40 „

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzül az árverező biztos kezéhez letenni. — Zárt ajánlatok a nyilvános árverezés megkezdése előtt szintén elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek ugy Miklóstelke község előljárásiágánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belül bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. november 13-án.
A keresdi járás főszolgabírója
Fodor.
(562) 3—3

Szám 5661.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által közhírré tétetik, hogy Holdvilág községének korcsomároltatási joga folyó évi december hó 10-ik napján délelőtti 9 órakor Holdvilág községében a község házánál 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár:
1) a községi korcsoma joga 500 frt,
2) a mezei „ „ 400 „

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzül az árverező biztos kezéhez letenni. Zárt ajánlatok a nyilvános árverezés megkezdése előtt szintén elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek ugy Holdvilág község előljárásiágánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belül bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. november hó 14.
A keresdi járás főszolgabírója
Fodor.
(569) 2—3

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

KOVÁSZNAI és KERESZTESY NŐI DIVAT- ÉS ÖLTÖNYRAKTÁRA Brassóban, főtér

ajánlják a legnagyobb választékkal ujonan ellátott raktárakat, u. m. szines és fekete Lyoni selymeit, a legdivatosabb gyapju ruhakelmék, cachmirok és flanellek, női és férfi öltöny kelmék, posztók, valamint azokhoz tartozó legujabb plösch, vadbőr, toll és gyöngydiszek minden divatos színben.

Schroll Benedek-féle chiffon, chirting Inlet és amerikai vásznak (calicot) minden szélességben, piquet és barchettok, posztó és hárász téli nagy kendők a legszebb mintákban, továbbá dr. Jäger-féle normál gyapju-árak gyári raktárunkon a gyár árjegyzéke szerinti árakban találhatók.

Női és gyermek-karmantyuk, muffok, posztó- és nemezkalapok, formák, valamint hozzá illő diszek, u. m. bársony, toll, virag, csipke, atlasz, otomán és bársony szalagok (a picat) minden színben.

Továbbá legujabb mintájú csipke és jutte (Tunis) függönyök, salon-és futószőnyegek, nemkülönben világhírű legjobb Clarck-féle henger gépvarróczérna, D. M. C. horgolófonal, himzőselyem, gyapju és gyapot kötőfonalak és minden bélések.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi, sétaruhák (toilett) esőköpeny, felsők, Jaquettok készítésére

pontos kiszálgátat és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.